

СПОРАЗУМ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ АУСТРИЈЕ О СОЦИЈАЛНОЈ СИГУРНОСТИ

Република Србија и Република Аустрија у жељи да уреде међусобне односе између две државе у области социјалне сигурности договориле су се да закључе следећи споразум:

ДЕО I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. Дефиниције појмова

(1) У овом споразуму, следећи појмови значе:

1. "правни прописи" - закони, подзаконски акти и статuti и други општи акти, који се односе на области социјалног осигурања из члана 2. став 1. овог споразума;
2. "надлежни орган" - у Републици Србији: министарства надлежна за примену правних прописа из члана 2. став 1. тачка 2) овог споразума;

- у Републици Аустрији: савезни министри надлежни за примену правних прописа из члана 2. став 1. тачка 1) овог споразума;
3. "носилац" - организација, односно орган надлежан за спровођење правних прописа из члана 2. став 1. овог споразума;
4. "надлежни носилац" - носилац осигурања код кога је лице осигурано у време подношења захтева за давање или од кога има или би имало право на давање када би боравило на територији државе уговорнице у којој је последњи пут било осигурано;
5. "пребивалиште" - место сталног борава;
6. "боравање" - место привременог борава;
7. "члан породице" - члан породице према правним прописима оне државе уговорнице у којој је седиште носиоца осигурања на чији терет би се исплаћивала давања;
8. "период осигурања" – период плаћеног доприноса и са њим изједначена времена, која се као таква сматрају према правним прописима држава уговорница;
9. "новчано давање", "рента" или "пензија" - новчано давање, рента или пензија, укључујући њихове делове из јавних средстава, додатке, усклађивања, повећања капиталне отпремнине и плаћања по основу повраћаја доприноса.

(2) У овом споразуму остали појмови имају значење које им припада према правним прописима држава уговорница.

Члан 2.
Стварно подручје важења

(1) Овај споразум се односи:

1. на аустријске правне прописе о:

- а) здравственом осигурању;
- б) осигурању за случај несреће на послу;
- ц) пензијском осигурању са изузетком посебног осигурања за бележнике;
- д) новчаној накнади за случај незапослености;

2. на српске правне прописе о:

- а) здравственом осигурању и здравственој заштити и материнству;
- б) пензијском и инвалидском осигурању и
- ц) новчаној накнади за случај незапослености.

(2) Овај споразум се односи на све правне прописе којима се обухватају, мењају или допуњају правни прописи из става 1. овог споразума.

Члан 3.
Лица на која се овај споразум примењује

Овај споразум важи:

- а) за лица за која важе или су важили правни прописи једне или обе државе уговорнице;
- б) за друга лица која права изводе од лица назначених под а).

Члан 4.
Једнаки третман

(1) Приликом примене правних прописа једне државе уговорнице, њени држављани су изједначени са држављанима друге државе уговорнице, ако овим споразумом није другачије одређено.

(2) Став 1. овог члана се не односи на:

- а) правне прописе о учешћу осигураника и послодаваца у органима носилаца и удружења, као и у судству у области социјалног осигурања;

б) одредбе о терету осигурања из међународних уговора закључених са трећим државама;

ц) правне прописе о осигурању лица запослених у службеном представништву једне од држава уговорница у трећим државама или код чланова тог представништва.

(3) У погледу аустријских правних прописа о узимању у обзир временаведеног у ратној служби или са њим изједначеног времена, став 1. овог члана се примењује само на српске држављане који су имали аустријско држављанство пре 13. марта 1938. године.

Члан 5. Трансфер давања

(1) Пензије, ренте и друга новчана давања по прописима једне државе уговорнице, изузев давања за случај незапослености, не могу се умањити, изменити, ставити у стање мировања, одузети или запленили због тога што корисник има пребивалиште на територији друге државе уговорнице.

(2) Став 1. овог члана не односи се на:

а) заштитни пензијски додатак, односно једнократна новчана давања за компензацију куповне моћи у складу са аустријским правним прописима.

б) разлику од припадајуће пензије до најнижег износа пензије у складу са српским правним прописима.

ДЕО II

ОДРЕДБЕ О ПРАВНИМ ПРОПИСИМА КОЈИ СЕ ПРИМЕЊУЈУ

Члан 6. Опште одредбе

(1) Обавеза осигурања одређује се према правним прописима оне државе уговорнице на чијој територији лице обавља посао и у случају када се пребивалиште запосленог или седиште послодавца налази на територији друге државе уговорнице, ако одредбама чл. 7. и 8. овог споразума није другачије одређено.

(2) На чиновнике и са њима изједначена лица примењују се правни прописи оне државе уговорнице у чијој су управи они запослени.

Члан 7.
Посебне одредбе

(1) Ако предузеће са седиштем на територији једне државе уговорнице пошаље запосленог на територију друге државе уговорнице, на њега се, до краја 24. календарског месеца након његовог одласка, и даље примењују правни прописи прве државе уговорнице, као да је још увек запослен на њеној територији.

(2) Ако авиокомпанија са седиштем на територији једне државе уговорнице пошаље запосленог на територију друге државе уговорнице, примењују се правни прописи прве државе уговорнице као да је још увек запослен на њеној територији.

(3) Посада поморског брода, као и друга лица која нису само привремено запослена на поморском броду, подлежу правним прописима оне државе уговорнице под чијом заставом брод плови.

Члан 8.
Дипломатско и конзуларно помоћно особље

(1) На запослене у дипломатско-конзуларним представништвима који нису чиновници или са њима изједначена лица, као и на запослене као приватна кућна послуга код чланова ових представништава, послате на територију друге државе уговорнице примењују се правни прописи државе уговорнице из које су послати.

(2) На запослене из става 1. овог члана који нису послати, примењују се правни прописи државе уговорнице на чијој територији су запослени.

Члан 9.
Изузеци

(1) На заједнички захтев запосленог и његовог послодавца, надлежни органи две државе уговорнице могу споразумно договорити изузетке од чл. 6. до 8. овог споразума при чему морају узети у обзир врсту и околности запослења.

(2) Ако се на запосленог, у складу са ставом 1. овог члана примењују прописи једне државе уговорнице, мада је запослен на територији друге државе уговорнице, ти правни прописи се примењују као да је запослен на територији прве државе уговорнице.

ДЕО III

ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Поглавље 1.

БОЛЕСТ И МАТЕРИНСТВО

Члан 10.

Сабирање периода осигурања

Периоди осигурања стечени према правним прописима обе државе уговорнице се, ако је то потребно, сабирају за стицање права на давање и за одређивање трајања тог давања, под условом да се не поклапају.

Члан 11.

Здравствене услуге

(1) Лице које испуњава услове за право на давање према правним прописима једне државе уговорнице и

а) има пребивалиште на територији друге државе уговорнице или

б) чије стање за време боравка на територији друге државе уговорнице захтева хитно пружање услуга, а лице није отишло у другу државу уговорницу у циљу лечења, или

ц) борави на територији друге државе уговорнице по основу члана 6. став 2. и чл. 7. до 9. овог споразума, за свако стање које захтева медицинске услуге за време тог боравка, или

д) добије одобрење од надлежног носиоца да оде на територију друге државе уговорнице на лечење које изискује његово здравствено стање,

има право на здравствене услуге од стране носиоца његовог пребивалишта или боравишта, према правним прописима који важе за тог носиоца, као да је код њега осигурано, а на терет надлежног носиоца.

(2) За одобрење коришћења протеза, помагала и других здравствених услуга веће вредности, неопходна је сагласност надлежног носиоца, изузев када је пружање тих услуга неодложно, јер би у противном били озбиљно угрожени живот или здравље лица из става 1. овог члана, или када се, у складу са чланом 15. став 2. овог споразума, трошкови накнађују паушалним плаћањем.

(3) Ст. 1. и 2. овог члана се примењују и на чланове породице.

(4) Став 1. тач. б), ц) и д) овог члана, у вези са пружањем здравствених услуга од стране лекара, стоматолога и зубара који се баве слободном професијом, уколико такве услуге пружају за носиоце наведене у члану 14. овог споразума, важе само за:

- а) лица која због обављања свог запослења бораве у другој држави уговорници, као и чланове породице који их прате;
- б) лица која посећују своју породицу која има пребивалиште у другој држави уговорници;
- ц) лица која из других разлога бораве у другој држави уговорници, ако им је пружено амбулантно лечење за рачун носиоца надлежног према њиховом боравишту.

Члан 12.

Новчана давања

(1) У случајевима из члана 11. овог споразума новчана давања одобрава надлежни носилац према правним прописима које он примењује.

(2) Ако према правним прописима једне државе уговорнице износ новчаних давања зависи од броја чланова породице, надлежни носилац узима у обзир и чланове породице који имају пребивалиште на територији друге државе уговорнице.

Члан 13.

Корисници пензије

(1) На корисника пензије, остварене према правним прописима обе државе уговорнице, примењују се искључиво правни прописи оне државе уговорнице на чијој територији има пребивалиште.

(2) На корисника пензије остварене према правним прописима једне државе уговорнице који има пребивалиште на територији друге државе уговорнице, примењују се правни прописи те државе уговорнице, као да је право на пензију остварено према њеним правним прописима.

(3) Ст. 1. и 2. овог члана важе и за подносиоце захтева за пензију.

Члан 14.

Носиоци према пребивалишту или боравишту

У случају из члана 11. став 1. и члана 13. став 2. овог споразума давања одобрава:

- а) у Републици Аустрији - месна болесничка благајна надлежна према пребивалишту или боравишту лица;
- б) у Републици Србији - организациона јединица носиоца здравственог осигурања, надлежна према пребивалишту или боравишту лица.

Члан 15.
Накнада трошкова

(1) Надлежни носилац надокнађује носиоцу који је пружио давање утрошене износе у складу са чланом 11. и чланом 13. став 2. овог споразума изузев административних трошкова.

(2) Органи за везу држава уговорница могу, у циљу административног поједностављења, договорити за све случајеве или за одређене групе случајева и другу врсту накнаде трошкова.

Поглавље 2.

ПОВРЕДЕ НА РАДУ И ПРОФЕСИОНАЛНЕ БОЛЕСТИ

Члан 16.
Здравствене услуге

(1) Лице које по основу повреде на раду или професионалне болести има право на здравствене услуге према правним прописима једне државе уговорнице, а има пребивалиште или боравиште на територији друге државе уговорнице прима те услуге, на терет надлежног носиоца, од носиоца на чијем подручју има пребивалиште или боравиште, према правним прописима које тај носилац примењује, као да је код њега осигурано. За коришћење протеза, помагала и других здравствених услуга веће вредности, примењује се одредба члана 11. став 2. овог споразума.

(2) У случајевима из става 1. овог члана здравствене услуге одобрава:

а) у Републици Аустрији - месна болесничка благајна надлежна према пребивалишту или боравишту лица;

б) у Републици Србији - организациона јединица носиоца здравственог осигурања, надлежна према пребивалишту или боравишту лица.

(3) Уместо аустријског носиоца из става 2. овог члана здравствене услуге може да одобри носилац осигурања за случај повреде на раду.

(4) На накнаду трошкова насталих према ставу 1. овог члана примењују се одредбе члана 15. овог споразума.

Члан 17.

Професионалне болести

(1) Ако је одобрење давања за случај професионалне болести, према прописима једне државе уговорнице, условљено тиме да је болест први пут лекарски утврђена на територији те државе уговорнице, сматра се да је тај услов испуњен ако је та болест први пут утврђена на територији друге државе уговорнице.

(2) Ако је одобрење давања за случај професионалне болести, према прописима једне државе уговорнице, условљено тиме да је обављање делатности која може да изазове ту болест, трајало одређено време, надлежни носилац те државе уговорнице, ако је потребно, узима у обзир и време обављања такве делатности у складу са правним прописима друге државе уговорнице.

Члан 18.

Накнада за случај професионалне болести

(1) Ако право на накнаду за случај професионалне болести постоји према правним прописима обе државе уговорнице, давања се одобравају само према правним прописима оне државе уговорнице на чијој територији је последњи пут обављана делатност која може да изазове ту професионалну болест.

(2) Ако лице, које је по основу професионалне болести примало или прима давања на терет носиоца једне државе уговорнице, због погоршања болести проузрокованог обављањем делатности која, према правним прописима друге државе уговорнице, може да изазове професионалну болест, поднесе захтев за давања носиоцу друге државе уговорнице, носилац прве државе уговорнице и даље сноси трошкове давања, без обзира на погоршање, према својим правним прописима. Носилац друге државе уговорнице одобрава давања у висини разлике између давања које припада након погоршања и давања које би припадало према његовим правним прописима пре погоршања, да је болест наступила према тим правним прописима.

Поглавље 3.

СТАРОСТ, ИНВАЛИДНОСТ И СМРТ

Члан 19.

Сабирање периода осигурања

(1) Ако је, према правним прописима једне државе уговорнице, стицање, очување или поновно признавање права на давање условљено навршењем периода осигурања, носилац те државе уговорнице узима у обзир, ако је потребно, и период осигурања навршен према правним прописима друге државе уговорнице као да је навршен према његовим правним прописима, под условом да се не односи на исто време.

(2) Ако је, према правним прописима једне државе уговорнице, право на одређено давање условљено навршењем периода осигурања у одређеном занимању, односно послу или у занимању за које постоји посебан систем, носилац те државе уговорнице узима у обзир и период осигурања који је, према правним прописима друге државе уговорнице, навршен у истом занимању, односно послу или у одговарајућем систему.

(3) Ако према правним прописима једне државе уговорнице време коришћења пензије продужава период у коме мора бити навршен период осигурања, тај период се продужава одговарајућим временом коришћења пензије остварене према правним прописима друге државе уговорнице.

(4) Период осигурања навршен према српским правним прописима, исказан у данима, аустријски носилац прерачунава у месеце, при чему 30 дана одговара једном месецу, а преостале дане узима у обзир као цео месец.

Члан 20.

Период осигурања краћи од једне године

(1) Ако је укупан период осигурања, који се према правним прописима једне државе уговорнице узима у обзир за обрачунавање давања краћи од 12 месеци, не одобрава се право на давање, изузев у случају када, према тим правним прописима, постоји право на давање само по основу тог периода осигурања.

(2) Период осигурања из става 1. овог члана по основу кога носилац једне државе уговорнице не одобрава давање, узима у обзир носилац друге државе уговорнице за стицање, очување и поновно признавање права на давање, као и одређивање његове висине, као да је тај период осигурања навршен према његовим правним прописима.

Члан 21.

Утврђивање давања

(1) Ако према правним прописима једне државе уговорнице постоји право на давање и без примене члана 19. овог споразума надлежни носилац те државе уговорнице утврђује давање искључиво на основу периода осигурања који се узима у обзир према тим правним прописима.

(2) Ако према правним прописима једне државе уговорнице постоји право на давање само уз примену члана 19. овог споразума, надлежни носилац те државе уговорнице утврђује давање према одредбама члана 22, односно члана 23. овог споразума.

Члан 22.

Обрачун аустријског дела давања

(1) У случају из члана 21. став 2. овог споразума надлежни аустријски носилац утврђује давање применом Уредбе (ЕУ) 883/2004, при чему се српски периоди осигурања третирају као периоди осигурања неке друге државе чланице Европске Уније.

(2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, при обрачуну давања, периоди васпитања деце узимају се у обзир искључиво у складу са аустријским правним прописима.

Члан 23.

Обрачун српског дела давања

У случају из члана 21. став 2. овог споразума, надлежни носилац утврђује давање на тај начин што, прво, обрачунава износ давања који би припадао да је укупан период осигурања, који се узима у обзир за обрачун давања, навршен по српским правним прописима, а највише до пуне висине давања, а потом, на основу тако обрачунатог износа, утврђује износ давања сразмеран односу између периода осигурања навршеног искључиво по српским правним прописима и укупног периода осигурања који се узима у обзир за обрачун давања.

Поглавље 4.

НЕЗАПОСЛЕНОСТ

Члан 24.

Сабирање периода осигурања

(1) Период осигурања, навршен према правним прописима једне државе уговорнице, узима се у обзир за право на давање у случају незапослености према правним прописима друге државе уговорнице, ако је незапослено лице у држави уговорници у којој остварује право на давање у последњих дванаест месеци пре подношења захтева за то давање било осигурано по основу запослења укупно најмање 26 недеља, без повреде прописа о запошљавању странаца.

(2) Услов минималног периода запослења од 26 недеља не односи се на незапослена лица чије је запослење било предвиђено на дужи рок, али је окончано без њихове кривице, пре навршених 26 недеља или која имају држављанство државе уговорнице у којој подносе захтев за давање. У односу на Аустрију, држављани других држава у којима важи правно начело Европске Уније о слободи кретања су изједначени са аустријским држављанима.

Члан 25.

Трајање примања накнаде

Трајање примања накнаде се смањује за период за који је незапослено лице у другој држави уговорници у току последњих 12 месеци пре дана подношења захтева примало новчану накнаду за случај незапослености.

ДЕО IV

РАЗНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 26.

Обавезе надлежних органа, правна и административна помоћ

(1) Надлежни органи ће посебним споразумом утврдити административне мере за спровођење овог споразума.

(2) Надлежни органи две државе уговорнице обавештаваће се међусобно:

а) о свим предузетим мерама за спровођење овог споразума;

б) о свим променама њихових правних прописа у вези са применом овог споразума.

(3) У примени овог споразума органи и носиоци држава уговорница ће узајамно пружати службену помоћ и поступати као да се ради о примени њихових правних прописа. Ова службена помоћ је бесплатна.

(4) Надлежни органи и носиоци држава уговорница могу, у примени овог споразума, непосредно међусобно ступати у везу, као и са заинтересованим лицима или њиховим пуномоћницима.

(5) Надлежни органи и носиоци једне државе уговорнице не смеју одбити захтеве и друге поднеске због тога што су сачињени на службеном језику друге државе уговорнице.

(6) Лекарске прегледе који се обављају искључиво због примене правних прописа једне државе уговорнице, а односе се на лица која на територији друге државе уговорнице имају пребивалиште или боравиште, обавиће на захтев надлежног носиоца и на његов терет, носилац према пребивалишту или боравишту. Лекарски прегледи који се обављају због примене правних прописа обе државе уговорнице обавља на свој терет носилац према пребивалишту или боравишту тог лица.

(7) Судска правна помоћ се пружа у складу са прописима који се примењују у правној помоћи у грађанским правним стварима.

Члан 27.

Органи за везу

У циљу ефикаснијег спровођења овог споразума, посебно ради једноставног и брзог повезивања носилаца обе државе уговорнице, надлежни органи ће споразумом из члана 26. став 1. овог споразума, одредити органе за везу.

Члан 28.
Ослобађање од пореза и овера

(1) Ослобађање или смањење пореза и такси предвиђено прописима једне државе уговорнице за писмене поднеске или документа која се прилажу због примене њених правних прописа, односи се и на одговарајуће писмене поднеске и документа који се прилажу због примене овог споразума или правних прописа друге државе уговорнице.

(2) Исправе, документа и писмени поднесци било које врсте, који се прилажу приликом примене овог споразума, не подлежу овери.

Члан 29.
Подношење писмених докумената

(1) Захтеви, изјаве или правна средства која се у примени овог споразума или правних прописа једне државе уговорнице подносе органу, носиоцу или некој другој надлежној установи једне државе уговорнице, сматрају се захтевима, изјавама или правним средствима поднетим органу, носиоцу или некој другој надлежној установи друге државе уговорнице.

(2) Захтев за давање, поднет према правним прописима једне државе уговорнице, сматра се захтевом за одговарајуће давање према правним прописима друге државе уговорнице који долази у обзир применом овог споразума, изузев ако подносилац захтева изричито захтева да се одложи утврђивање стеченог права на давање у случају старости према правним прописима једне од држава уговорница.

(3) Захтеви, изјаве или правна средства, која применом правних прописа једне државе уговорнице треба поднети органу, носиоцу или некој другој надлежној установи те државе уговорнице, могу се у истом року поднети одговарајућем органу, носиоцу или некој другој установи друге државе уговорнице.

(4) У случајевима из ст. 1. до 3. овог члана наведене институције, без одлагања, достављају захтеве, изјаве или правна средства одговарајућим институцијама друге државе уговорнице непосредно или посредством органа за везу.

Члан 30.
Платни промет

(1) Носилац надлежан за пружање давања према овом споразуму исплаћује новчана давања корисницима у другој држави уговорници, са ослобађајућим дејством, у својој националној валути или у другој конвертибилној валути.

(2) Накнаде предвиђене овим споразумом исплаћују се у валути оне државе уговорнице у којој се налази седиште носиоца на чији терет падају давања.

Члан 31.

Извршни поступак

(1) Извршне одлуке судова, као и извршна решења и докази о заосталим плаћањима (исправе) надлежних органа или носилаца једне државе уговорнице о доприносима и другим потраживањима из социјалног осигурања признају се у другој држави уговорници.

(2) Признавање се може одбити само ако је у супротности са јавним редом државе уговорнице у којој треба да се призна одлука или исправа.

(3) Извршне одлуке и исправе признате у складу са ставом 1. овог члана извршавају се у другој држави уговорници. Извршни поступак се спроводи према правним прописима који се примењују за извршење одговарајућих одлука или исправа државе уговорнице на чијој територији треба да се спроведе извршење. Одлуке и исправе морају садржати потврду о њиховој извршности (клаузула о извршењу).

Члан 32.

Обрачун аконтација и потраживање преплаћених износа

(1) Носилац једне државе уговорнице који је исплаћивао аконтацију давања може задржати исплату заостатака одговарајућег давања које се односи на исти период, а на које постоји право према правним прописима друге државе уговорнице.

(2) Ако је носилац једне државе уговорнице у периоду за који је носилац друге државе уговорнице накнадно одобрио одговарајуће давање, исплаћивао веће давање од припадајућег, износ који прелази то давање до висине припадајућих заостатака сматра се аконтацијом у смислу става 1. овог члана.

(3) Ако је носилац социјалне помоћи једне државе уговорнице одобрио социјалну помоћ у периоду за који је, накнадно, према правним прописима друге државе уговорнице признато право на новчана давања, надлежни носилац друге државе уговорнице, на захтев и за рачун носиоца социјалне помоћи прве државе уговорнице, задржава заостатке који се односе на исти период, до висине исплаћене социјалне помоћи, као да се ради о исплаћеној социјалној помоћи носиоца друге државе уговорнице.

Члан 33.

Накнада штете

(1) Ако лице које према правним прописима једне државе уговорнице прима давање за штету која је настала на територији друге државе уговорнице и има према њеним правним прописима право на накнаду штете од трећег лица, тада право на ту накнаду прелази на носиоца прве државе уговорнице према његовим правним прописима.

(2) Ако је право на накнаду штете у вези са истоврсним давањима, по основу истог случаја штете, пренето, у складу са ставом 1. овог члана, носиоцима обе државе уговорнице, треће лице може исплатити накнаду штете, са ослобађајућим дејством,

једном или другом носиоцу. Носиоци ће намирити своја потраживања по овом основу сразмерно давањима која исплаћују.

Члан 34

Заштита личних података

На размену личних података у примени овог споразума примењују се следеће одредбе, уз поштовање важећих правних прописа држава уговорница:

(а) Подаци се достављају надлежним институцијама државе примаоца у сврху спровођења овог споразума и правних прописа на које се он односи. Надлежна институција која прими податке може их користити само у те сврхе. Даље прослеђивање другим институцијама у држави пријема дозвољено је само у оквирима националних правних прописа уколико то служи сврси социјалне сигурности, укључујући судске поступке у вези са тим. У случају откривања информација у оквиру судског поступка или судске одлуке поверљивост личних података може се нарушити само уколико је то неопходно ради заштите интереса неког другог лица или виших јавних интереса.

(б) Уколико се на основу овог споразума или споразума о његовом спровођењу између надлежних органа, носилаца и осталих одговарајућих служби у обе државе уговорнице у било ком облику размењују лични подаци, њихова тајност се мора чувати као да су ти подаци прибављени на основу националних правних прописа те државе уговорнице. Ове обавезе важе за сва лица којима је поверено испуњење задатака у смислу овог споразума, као и за лица која су имају обавезу чувања тајне.

(ц) Институција која прими личне податке обавештава институцију која их је доставила, на њен захтев, о коришћењу достављених података и резултатима који су постигнути.

(д) Институција која доставља податке води рачуна о исправности података које доставља, и њиховој сразмери у односу на сврху која треба да се оствари њиховим достављањем. Уколико се утврди да су достављени подаци нетачни, или да, у складу националним правним прописима државе уговорнице која их је доставила, нису смели бити достављени, то се одмах саопштава институцији која их је примила. Та институција има обавезу да одмах изврши њихову исправку или брисање. Уколико институција која је примила податке има разлога за претпоставку да достављени подаци нису тачни, или да их треба избрисати, одмах о томе обавештава институцију која их је доставила.

(е) Лицу на које се подаци односе и које свој идентитет докаже на одговарајући начин, институција одговорна за обраду тих података без одлагања пружа обавештења, у опште разумљивом облику, о информацијама које су у вези са њим достављене, односно обрађене, њиховом пореклу, свим примаоцима или категоријама примаоца, предвиђеној сврси употребе, као и о правном основу њиховог достављања односно обраде. Лице на које се подаци односе има право на исправку нетачних података и брисање података коришћених на недозвољен начин.

(ф) Државе уговорнице ће обезбедити да се лице на које се подаци односе у случају повреде његових права на заштиту података може обратити суду или другом независном органу делотворном жалбом и да има право на захтев за накнаду штете.

(г) Државе уговорнице одговарају, у складу са својим правним прописима, за штету нанету лицу на које се подаци односе, обрадом личних података достављених у складу са овим споразумом.

(х) Уколико је институција једне државе уговорнице доставила податке на основу овог споразума, институција друге државе уговорнице не може бити ослобођена одговорности у односу на оштећено лице позивањем на то да су достављени нетачни подаци. Уколико институција која прими податке исплати одштету због штете проузроковане употребом нетачних података, институција која је податке доставила накнађује институцији која је податке примила, на њен захтев, износ плаћене одштете.

(и) Достављени лични подаци морају да се бришу уколико се покажу као нетачни, уколико њихово прибављање или достављање није извршено у складу са правним прописима, уколико подаци достављени у складу са правним прописима државе која их је доставила у неком каснијем тренутку морају да се бришу, или више нису потребни за сврху за коју су достављени, и не постоји разлог за претпоставку да ће услед брисања бити угрожени интереси, у области социјалне сигурности, лица на кога се подаци односе, а који се морају штитити.

(ј) Институција који доставља податке и институција који их прима обавезно евидентирају повод, садржај, тренутак и место пријема односно место слања у вези са достављањем односно пријемом личних података. Евидентирани подаци чувају се најмање три године и могу да се користе искључиво ради контроле поштовања правних прописа о заштити података.

(к) Институција који доставља податке и институција која их прима имају обавезу да личне податке ефикасно заштите од случајног или неовлашћеног уништавања, случајног губитка, неовлашћеног приступа, неовлашћеног или случајног мењања и неовлашћеног саопштавања.

(л) Сви лични подаци које у примени примене овог споразума једна држава уговорница достави другој држави уговорници третирају се као поверљиви и користе искључиво ради спровођења овог споразума, осим у случају када је њихово саопштавање потребно на основу правних прописа држава уговорница.

Члан 35. Решавање спорова

Спорове између држава уговорница поводом тумачења и примене овог споразума решаваће надлежни органи држава уговорница.

ДЕО V

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 36.

Прелазне одредбе

(1) Овај споразум не утврђује право на давања за период пре његовог ступања на снагу.

(2) За утврђивање права на давања према овом споразуму узима се у обзир и период осигурања који је према правним прописима једне државе уговорнице остварен пре његовог ступања на снагу.

(3) Независно од става 1. овог члана овај споразум важи и за осигуране случајеве који су настали пре његовог ступања на снагу, ако раније утврђена права нису намирена капитализацијом.

(4) Давања која су утврђена пре ступања на снагу овог споразума неће се поново утврђивати.

(5) На запослене који су извршили избор у складу са чланом 8. став 2. Споразума између Савезне Републике Југославије и Републике Аустрије о социјалном осигурању, потписаног 5. Јуна 1998. године и даље се примењују правни прописи оне државе уговорнице који су се на њих примењивали до ступања на снагу овог споразума.

Члан 37.

Регулисање терета осигурања

(1) Носиоци у Републици Аустрији преузимају сва стечена и очекивана права лица која су 1. јануара 1956. године била аустријски држављани или која се, у складу са аустријским правним прописима у области социјалног осигурања, признају као фолксдојчери, под условом да та лица нису 1. јануара 1956. године само привремено боравила на територији Републике Аустрије, ако су ова права настала на основу пензијског стража навршеног у бившем југословенском социјалном осигурању (пензијско или инвалидско осигурање) пре 1. јануара 1956. године.

(2) Носиоци у Републици Србији преузимају сва стечена или очекивана права српских држављана, који су као југословенски држављани 1. јануара 1956. године имали пребивалиште на територији претходне Југославије, ако су та права настала на основу пензијског стажа навршеног у аустријском социјалном осигурању (пензијском или осигурању за случај несреће на послу) пре 1. јануара 1956. године.

(3) Приликом преузимања очекиваних права сматра се да су испуњени општи услови за одговарајућа давања. При томе се за обрачун давања узима у обзир пензијски стаж на коме се заснивају преузета очекивана давања. Ако по основу

навршеног пензијског стажа нису испуњени услови за остваривање одговарајућих давања, обрачунавање тих давања ће се вршити као да су ти услови испуњени.

(4) Сечена и очекивана права из аустријског пензијског осигурања или осигурања за случај несреће на послу се утврђују у складу са одредбама аустријског савезног закона од 22. новембра 1961. године о правима на давање и захтевима у пензијском (рентном) осигурању и у осигурању за случај несреће на послу по основу запослења у иностранству.

Члан 38. **Ступање на снагу**

(1) Овај споразум подлеже потврђивању. Инструменти о потврђивању ће се разменити у што краћем року у Бечу.

(2) Овај споразум ступа на снагу првог дана другог месеца по истеку месеца у коме су размењени инструменти о потврђивању.

Члан 39. **Престанак важења**

Ступањем на снагу овог споразума, у односима између Републике Србије и Републике Аустрије, престаје да важи Споразум између Савезне Републике Југославије и Републике Аустрије о социјалном осигурању, потписан 5. Јуна 1998. године.

Члан 40. **Трајање и отказивање**

(1) Овај споразум се закључује на неодређено време. Свака држава уговорница га може, у писменој форми, дипломатским путем, отказати са крајем календарске године и отказним роком од три месеца.

(2) У случају отказивања овог споразума његове одредбе се и даље примењују на стечена права.

У потврду овога опуномоћеници су потписали овај споразум и ставили печат.

Сачињено у Београду, дана 26. јануара 2012. године, у два оригинала на српском језику и немачком језику, при чему су оба текста аутентична.

За Републику Србију

Расим Љајић
Министар рада и
социјалне политике

За Републику Аустрију

Рудолф Хундсторфер
Министар за рад, социјална питања и
заштиту потрошача